

NARAMIENNIK WĘDROWNICZY

*Tryb zdobywania naramiennika wędrowniczego zatwierdzony
rozkazem Naczelniczki Harcerek L 2/16 z dnia 17 lutego 2016 roku.*

1. WYGLĄD I SYMBOLIKA

Naramiennik wędrownicz barwy zielonej z wyhaftowanym ogniskiem ułożonym prawidłowo sposobem skautowym na długotrwałe palenie, noszony jest na lewym ramieniu.

Zielony kolor oznacza, że tłem naszej wędrówki jest harcerski styl życia w bliskości i umiłowaniu przyrody.

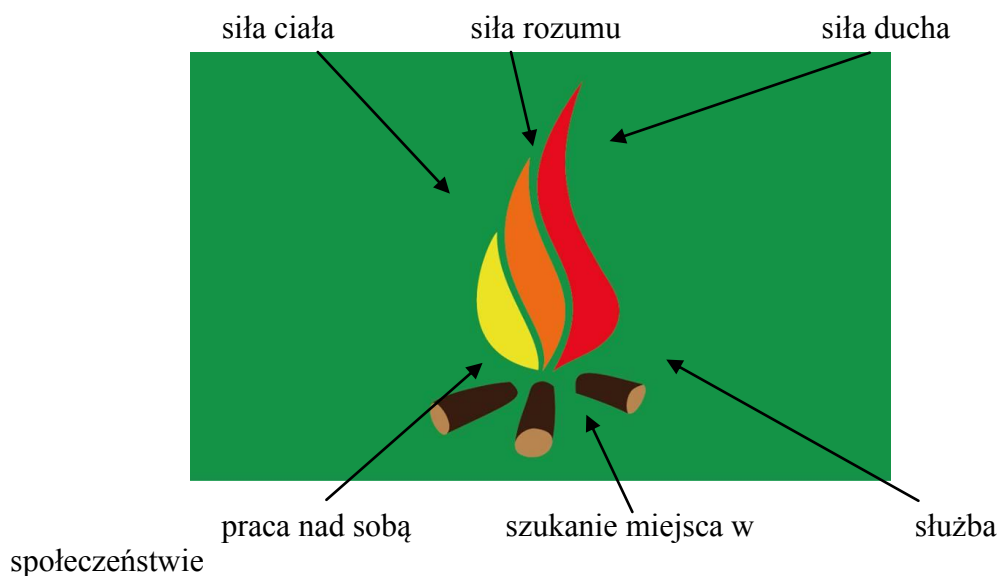
Trzy polana (barwy brązowej) symbolizują trzy główne punkty pracy wędrowniczej:

- **Pracę nad sobą**
- **Szukanie miejsca w społeczeństwie**
- **Służbę**

Trzy płomie symbolizują:

- Najniższy (żółty) – **siłę ciała**
- Średni (pomarańczowy) – **siłę rozumu**
- Najwyższy (czerwony) – **siłę ducha**

Wygląd naramiennika określa poniższy wzór:

2. ZASADY ZDOBYWANIA

- A. **Naramiennik wędrowniczy** odróżnia wędrowniczki od harcerek i zuchów. Jest jedną z form indywidualnej pracy nad sobą, metodą samokształcenia, wędrowniczym “wtajemniczeniem”. W odróżnieniu od stopnia czy sprawności jego **zdobywanie nie musi być sformalizowane** – nie powołuje się komisji ani kapituł weryfikujących próby, potwierdzenie rozpoczęcia zdobywania nie musi być ogłoszone w rozkazie, nie trzeba przygotowywać kart próby. Próba oparta jest na współpracy pomiędzy wędrowniczką, która ją realizuje, a opiekunką; na podstawie jej opinii przyznawany jest naramiennik - właśnie z tego “prywatnego” charakteru wynika jego wyjątkowość.
- B. **Opiekunką próby** może być drużynowa wędrowniczek posiadająca naramiennik lub instruktorka wędrownicza (tj. instruktorka, która była drużynową wędrowniczek i posiada naramiennik). Aby zdobywanie naramiennika miało sens, musi wiązać się ze zrozumieniem przez wędrowniczkę symboliki całego ogniska wędrowniczego, bo to osoba zdobywająca naramiennik ma świadomie kształtować swoje zadania; opiekunka jest doradcą, ukierunkowuje, a potem wspiera podczas realizacji.
- C. **Kto może zdobywać naramiennik?** Zarówno przyjęta do drużyny wędrowniczka (nie musi mieć stopnia harcerskiego ani być po Przyrzeczeniu Harcerskim, by otrzymać naramiennik), jak i harcerka w wieku wędrowniczym, która czynnie uczestniczy w pracy drużyny wędrowniczek.
- D. **Okres zdobywania** naramiennika powinien trwać od trzech do sześciu miesięcy.
- E. **Zadania na naramiennik mogą być również zadaniami na stopień lub ich naturalną kontynuacją** (tylko np. na następnym stopniu trudności). Trzeba zwrócić szczególną uwagę, aby naramiennik był integralną częścią całego cyklu kształcenia wędrowniczki.

3. PRÓBA NA NARAMIENNIK

- A. Próba **opiera się na płomieniach ogniska**: siłę ciała, rozumu i ducha. Mogą to być **trzy zadania lub jedno duże** łączące w sobie cechy wszystkich tych sił. Ma to być sprawdzenie wędrowniczki – muszą więc być tak dobrane, by były wyzwaniem, okazją do poszerzenia wiedzy, umiejętności, wspinaczką o jeden szczebel w górę w procesie samokształcenia. O tym, co będzie dla wędrowniczki wyczynem, musi już rozsądzić każda z nich i opiekunka próby.
- B. Co kryje się pod nazwami sił?
- **Siła ciała** to praca nad sprawnością, rozwojem fizycznym.
  - **Siła rozumu** to praca nad intelektem, rozwojem umysłu.
  - **Siła ducha** to praca nad charakterem, duchowością.
- Ramy, w jakich zawierają się te kategorie, nie są konkretnie ustalone. Jest to uzależnione od potrzeb, poziomu wędrowniczki.
- C. Zanim opiekunka zaakceptuje jakiegokolwiek **zadanie**, musi sobie odpowiedzieć na pytanie, czy jest ono właściwe, prawidłowo dobrane. Jak to zrobić? Trzeba sprawdzić, czy **spełnia wymagania paradygmatu**. Należy się więc zapytać, czy:
- zadanie jest **ZGODNE Z IDEĄ HARCERSKĄ?**,
  - zadanie jest **INDYWIDUALNIE** dobrane? (tzn. czy rzeczywiście jest ono dobre dla tej konkretnej osoby, czy kiedy je zrealizuje będzie to dla niej najbardziej korzystne w tej dziedzinie),
  - zadanie będzie miało **KONKRETNY** efekt? (tzn. czy jasno jest określony początek i koniec oraz czy po jego zakończeniu wyraźnie będzie widoczny efekt, mówiąc prosto, czy korzyść, jaka z niego wyniknie, będzie wymierna i niezaprzeczalna oraz czy wpłynie na poprawę sytuacji wędrowniczki),
  - zadanie będzie dla wędrowniczki **WYCZYNYM?** (tzn. czy posunie się o ten przysłowiowy szczebel w górę),
  - będzie dla wędrowniczki **PRZYGODĄ?** (tzn. czy zainteresuje wędrowniczkę, czy przyniesie satysfakcję, czy nie będzie nużące).

Jeżeli odpowiedź na którekolwiek z powyższych pytań będzie przecząca, należy bezwzględnie zmienić zadanie.

4. PRZYKŁADY ZADAŃ

Poniżej opisano kilka dziedzin, wokół których warto się skupić, nie jest to jednak zamknięty katalog, a jedynie propozycje.

- A. **Siła ciała** sprawia generalnie najmniej problemów – należy zadbać o to, by wędrowniczka rozwijała swoje umiejętności lub – z czym mamy coraz częściej do czynienia, by nie zapomniała, że sprawność fizyczna jest potrzebna do prawidłowego rozwoju. **Zadania mogą więc dotyczyć postępów** (konkretnych osiągnięć) **w dziedzinach sportu**, które wędrowniczka uprawia lub poszukiwań czegoś zupełnie nowego (to zależy od zaangażowania, przede wszystkim czasowego, w uprawianą dziedzinę sportu). Czasami jednak warto skupić się nie na uprawianiu konkretnej dyscypliny sportu, lecz na tym, aby dziewczyna wyrobiła w sobie **przyzwyczajenie dbania o własny rozwój**. Będą to więc rzeczy mniej nastawione na **wzrost kondycji fizycznej**, ale za to systematyczne. Codzienne ćwiczenia, jogging lub regularne uczęszczanie na basen. Warto, aby próba naprawdę trwała sześć miesięcy. Oczywiście tu również znajduje się miejsce na zdobycie wysokiego szczytu, uczestniczenie w trudnym spływie, forsownej wyprawie rowerowej czy pielgrzymce. Trzeba tylko pamiętać o bezpieczeństwie i o tym, że takie zadanie będzie pełniejsze, gdy poprzedzi je stosowne przygotowanie. Czasami trzeba zwrócić uwagę na **wygląd zewnętrzny, zadbanie o swoje zdrowie, urodę, odpowiednią ilość godzin snu**.
- B. **Siła rozumu** to taka, która skupia się na **pozyskaniu nowych umiejętności, rozwijaniu zainteresowań na bardzo wysokim poziomie**. Zadaniem może więc być **ukończenie kursu** (np. komputerowego czy prawa jazdy), **przygotowanie szkoleń** na większą skalę, **zdanie egzaminu** (np. z języka angielskiego) na wysokim poziomie. Może to też być (tak jak przy sile ciała) wyrobienie umiejętności systematycznego uczenia się - wymaga to jednak bardzo konkretnego planu, sprawdzenia wyników, prowadzenia kroniki (lub innej formy dokumentacji poczynań).
- C. Bardzo trudno jest dobrać prawidłowo zadania na **siłę ducha**. Wymaga to dobrej znajomości wędrowniczki. Dobrze jest się zastanowić nad **problemami charakterologicznymi lub duchowymi**. Mogą to być zadania **związane z religią**, ale również takie, które będą **próbą charakteru**. Jedna wędrowniczka zdecyduje się wyjechać na dni skupienia czy rekolekcje, inna spotka się z psychologiem i postara się zmienić jakąś cechę charakteru, jeszcze inna znajdzie sobie właściwe pole służby. Warto przy tym pamiętać, że większość z nas nie ma wykształcenia psychologicznego, warto więc **skorzystać z pomocy zaprzyjaźnionych specjalistów, wspomóc wszystko stosownymi lekturami**.
- D. Formułując wymagania trzeba pamiętać o tym, aby były one naprawdę jasno określone, aby wszystko miało swój czas wykonania (konkret!), formę. Nie można zaakceptować tego, że „jakoś to sobie zrobisz” (np. poprawisz kondycję fizyczną – ale jak? – jeżeli nie zostanie to ustalone przez opiekunkę wspólnie z wędrowniczką, samej będzie jej na pewno znacznie trudniej).

5. PRYZNANIE

Próbie na naramiennik zamyka się rozkazem, a sam naramiennik musi być **nadany obrzędowo**. **Prawo nadania ma drużynowa posiadająca naramiennik i będąca instruktorką** lub jeśli drużynowa nie jest instruktorką albo nie ma naramiennika, wówczas naramiennik przyznaje **instruktorka wędrownicza**, o której mowa powyżej.

Obrzędy przyznania naramiennika są różne, na pewno musi się ono odbywać przy ognisku i powinno mieć element wyczynu. W niektórych środowiskach przyjęło się, że naramiennik jest haftowany według powyższego wzoru przez opiekunkę próby lub inną wędrowniczkę, która ma już

naramiennik.

Wszystkie naramienniki wędrownicze przyznane do chwili wejścia w życie niniejszego regulaminu zachowują swoją wartość i mogą być noszone według wzorów obowiązujących uprzednio w drużynie.